

<p>Federico García Lorca “La guitarra”</p> <p>Empieza el llanto de la guitarra. Se rompen las kopas de la madrugada. Empieza el llanto de la guitarra. Es inútil callarla. Es imposible callarla. Llora monótona como llora el agua, como llora el viento sobre la nevada. Es imposible callarla. Llora por cosas lejanas. Arena del Sur caliente Que pide camelias blancas. Llora flecha sin blanco, la tarde sin mañana, y el primer pájaro muerto sobre la rama. ¡Oh guitarra! Corazón malherido por cinco espadas</p>	<p>Федеріко Гарсія Лорка “Гітара”</p> <p>Як заридала моя гітара, – розбилась досвітку криштальна чара. Ой заридала моя гітара... Хочу утішити – надармо, Хочу утишити – намарно. Плаче, як вода, що рине з яру, плаче, як вітер, що жене хмару. Хочу впинити – надармо, вона ридає за даллю. Плаче пісок гарячий, кличе біле латаття, плаче стріла за ціллю, вечір кличе світання, плаче в голім гіллі пташка остання. А-ой гітаро! У серці п’ять ножів одним ударом! <i>Переклад з іспанської Миколи Лукаша</i></p>	<p>Федеріко Гарсія Лорка “Гітара”</p> <p>Починається плач гітари, розбиваються дзбани ранку. Починається плач гітари. Гамувати її – не варто. Не вгамуєш її – намарне. Монотонно, ніби хвиля, плаче гітара, ніби вітер над снігопадом, плаче гітара, не вгамуєш її – намарне. Так плаче за даллю марев півдня пісок гарячий – камелій благає білих. Так плаче стріла без цілі, так вечір без ранку плаче. На голім вітті вмирає вранішня перша птаха. О гітара, конає серце, на п’яти розіп’яте шпагах! <i>Переклад з іспанської Василя Лукаша</i></p>
---	--	--